

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg den 16 december 2015
(OR. en)**

**2013/0403 (COD)
LEX 1637**

**PE-CONS 40/1/15
REV 1**

**JUSTCIV 160
EJUSTICE 87
CODEC 969**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
OM ÄNDRING AV FÖRORDNING (EG) nr 861/2007
OM INRÄTTANDE AV ETT EUROPEISKT SMÅMÅLSFÖRFARANDE
OCH FÖRORDNING (EG) nr 1896/2006
OM INFÖRANDE AV ETT EUROPEISKT BETALNINGSFÖRELÄGGANDE**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2015/...**

av den 16 december 2015

**om ändring av förordning (EG) nr 861/2007
om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande
och förordning (EG) nr 1896/2006
om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 226, 16.7.2014, s. 43.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 7 oktober 2015 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 3 december 2015.

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007¹ inrättades det europeiska småmålsförfarandet. Den förordningen tillämpas på gränsöverskridande privaträttsliga fordringar som bestrids samt på obestridda fordringar, där fordrans värde inte överstiger 2 000 EUR. Förordningen säkerställer också att de domar som meddelats inom ramen för detta förfarande är verkställbara utan några mellanliggande förfaranden, i synnerhet utan att det behövs någon verkställighetsförklaring i den medlemsstat där domen ska verkställas (avskaffande av exekvaturförfarande). Förordning (EG) nr 861/2007 har haft till allmänt syfte att förbättra möjligheterna till rättslig prövning för både konsumenter och företag genom minskade kostnader och snabbare civilprocessrättsliga förfaranden vad gäller fordringar inom förordningens tillämpningsområde.
- (2) I kommissionens rapport av den 19 november 2013 om tillämpningen av förordning (EG) nr 861/2007 anges det att det europeiska småmålsförfarandet i allmänhet anses ha gjort det lättare att driva gränsöverskridande småmålsvister i unionen. I den rapporten kartläggs dock också de hinder som står i vägen för att det europeiska småmålsförfarandet ska nå sin fulla potential till gagn för konsumenter och företag, särskilt små och medelstora företag. I den rapporten konstateras bland annat att det låga tak som anges i förordning (EG) nr 861/2007 vad gäller fordrans värde berövar många potentiella kärande i en gränsöverskridande tvist möjligheten att använda ett förenklat förfarande. Dessutom anges i rapporten att flera led i förfarandet skulle kunna förenklas ytterligare för att minska kostnaderna och handläggningstiderna. I kommissionens rapport dras slutsatsen att det mest effektiva sättet att undanröja dessa hinder skulle vara att ändra förordning (EG) nr 861/2007.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande (EUT L 199, 31.7.2007, s. 1).

- (3) Konsumenterna bör fullt ut kunna använda sig av den inre marknadens möjligheter, och deras förtroende för den bör inte begränsas av att det saknas effektiva rättsmedel vid tvister med gränsöverskridande inslag. De förbättringar av det europeiska småmålsförfarandet som föreslås i denna förordning syftar till att ge konsumenterna en effektiv möjlighet till prövning och sålunda bidra till att deras rättigheter kan genomdrivas i praktiken.
- (4) Genom att höja taket vad gäller fordrans värde till 5 000 EUR skulle tillgången till ett ändamålsenligt och kostnadseffektivt rättsmedel vid gränsöverskridande tvister förbättras, särskilt för små och medelstora företag. Förbättrade möjligheter till rättslig prövning skulle öka förtroendet för gränsöverskridande transaktioner och bidra till att den inre marknadens möjligheter kan tillvaratas fullt ut.
- (5) Denna förordning bör endast tillämpas på gränsöverskridande fall. Ett gränsöverskridande fall bör anses föreligga där åtminstone en av parterna har hemvist eller sin vanliga vistelseort i en medlemsstat som är bunden av denna förordning och som inte är den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen.
- (6) Det europeiska småmålsförfarandet bör förbättras ytterligare genom att den tekniska utvecklingen på det rättsliga området och nya verktyg som finns tillgängliga för domstolarna utnyttjas, vilket kan bidra till att övervinna det geografiska avståndet och dess konsekvenser när det gäller höga kostnader och tidskrävande förfaranden.

- (7) För att ytterligare minska kostnaderna för en rättsprocess och förfarandets längd bör parterna och domstolarna i större utsträckning uppmuntras att använda modern kommunikationsteknik.
- (8) Vad gäller handlingar som måste delges parterna i det europeiska småmålsförfarandet, bör elektronisk delgivning vara likställd med delgivning per post. I detta syfte bör i denna förordning fastställas en allmän ram som tillåter att elektronisk delgivning används om de nödvändiga tekniska medlen är tillgängliga och där användningen av elektroniska tjänster är förenlig med de involverade medlemsstaternas nationella förfaranderegler. Vad gäller all annan skriftlig kommunikation mellan parter eller andra personer som är involverade i förfarandet och domstolar bör elektroniska medel användas i första hand i så stor utsträckning som möjligt, om sådana medel är tillgängliga och tillåtna.
- (9) Såvida inte parterna eller andra mottagare enligt nationell rätt är skyldiga att godta elektroniska medel, bör de kunna välja huruvida elektroniska medel, beroende på om sådana medel är tillgängliga och tillåtna, eller mer traditionella metoder ska användas vid delgivning av handlingar eller vid annan skriftlig kommunikation med domstolen. En parts medgivande till elektronisk delgivning påverkar inte dennas rätt att vägra godta en handling som inte är skriven på, eller åtföljs av en översättning till, det officiella språket i den medlemsstat där denna har hemvist eller sin vanliga vistelseort eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där parten har hemvist eller sin vanliga vistelseort, eller på ett språk som denna förstår.

- (10) Om elektroniska medel används för delgivning av handlingar eller för annan skriftlig kommunikation bör medlemsstaterna tillämpa bästa praxis för att garantera att innehållet i dessa handlingar och annan skriftlig kommunikation är riktigt och korrekt återger innehållet i de mottagna handlingarna och annan skriftlig kommunikation, och att den metod som används för mottagningsbevis tillhandahåller bekräftelse på adressatens mottagande och datum för mottagandet.
- (11) Det europeiska småmålsförfarandet är huvudsakligen ett skriftligt förfarande. Muntliga förhandlingar bör hållas endast i undantagsfall när det inte är möjligt att meddela dom på grundval av de skriftliga bevisen eller om en domstol går med på att hålla en muntlig förhandling på en parts begäran.
- (12) För att göra det möjligt för personer att höras utan att de behöver resa till domstolen, bör muntliga förhandlingar och bevisupptagning såsom vittnesförhör, förhör med experter eller parterna genomföras med användning av lämplig teknik för distanskommunikation som finns tillgänglig för domstolen, såvida det inte på grund av särskilda omständigheter i fallet vore olämpligt att använda sådan teknik för en rättvis handläggning av målet. När det gäller personer som har hemvist eller sin vanliga vistelseort i en annan medlemsstat än den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen, bör muntliga förhandlingar hållas genom användning av de förfaranden som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1206/2001¹.

¹ Rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EGT L 174, 27.6.2001, s. 1).

- (13) Medlemsstaterna bör främja användningen av teknik för distanskommunikation. Vid genomförande av muntliga förhandlingar bör det arrangeras så att de domstolar som är behöriga i fråga om det europeiska småmålsförfarandet har tillgång till lämplig teknik för distanskommunikation i syfte att säkerställa ett rättvist förfarande vad gäller de särskilda omständigheterna i fallet. När det gäller videokonferenser bör rådets rekommendationer om gränsöverskridande videokonferenser som antogs av rådet den 15 och 16 juni 2015 samt arbetet som utförts inom ramen för europeisk e-juridik beaktas.
- (14) De potentiella kostnaderna för en rättsprocess kan ha betydelse för kärandens beslut om att eventuellt väcka talan vid domstol. Utöver övriga kostnader kan domstolsavgifterna avskräcka kärande från att vidta rättsliga åtgärder. För att säkra möjligheterna till rättslig prövning i samband med gränsöverskridande småmål bör de domstolsavgifter som tas ut i en medlemsstat för det europeiska småmålsförfarandet inte vara orimligt höga i förhållande till fordran och inte vara högre än de domstolsavgifter som tas ut för nationella förenklade domstolsförfaranden i den medlemsstaten. Detta bör dock inte påverka uttaget av rimliga lägsta domstolsavgifter eller möjligheten att på samma villkor ta ut en separat avgift för ett överklagande av en dom som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet.
- (15) I denna förordning bör med domstolsavgifter avses de arvoden och avgifter som ska betalas till domstolen och vars belopp bestäms i enlighet med nationell rätt. De bör exempelvis inte inbegripa summor som överförs till tredje man under förfarandet, såsom advokatarvoden, översättningskostnader, kostnader för delgivning av dokument genom andra enheter än en domstol, eller kostnader som betalats till experter eller vittnen.

- (16) Faktisk möjlighet till rättslig prövning i hela unionen är ett viktigt mål. För att säkerställa sådan faktisk möjlighet inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet bör rättshjälp tillhandahållas i enlighet med rådets direktiv 2003/8/EG¹.
- (17) Käranden bör inte behöva resa till den medlemsstat där domstolen är belägen eller anlita en advokat för att betala domstolsavgifter. I syfte att säkerställa käre i en annan medlemsstat än den medlemsstat där domstolen är belägen en faktisk möjlighet att delta i förfarandet, bör medlemsstaterna som ett minimum erbjuda åtminstone ett av de betalningsmedel på distans som föreskrivs i denna förordning.
- (18) Det bör förtydligas att en förlikning inför domstol som godkänts av en domstol eller ingåtts inför en domstol under det europeiska småmålsförfarandet är verkställbar på samma sätt som en dom som meddelats i det förfarandet.
- (19) För att minimera behovet av översättning samt kostnader i samband därmed bör domstolen vid utfärdande av ett intyg om att dom meddelats i det europeiska småmålsförfarandet eller om att förlikning godkänts av eller ingåtts inför en domstol under det europeiska småmålsförfarandet på ett annat språk än dess egna använda den relevanta språkversionen av det standardformulär för intyget som finns tillgängligt i dynamiskt onlineformat på den europeiska e-juridikportalen. I detta avseende bör den ha rätt att förlita sig på att den översättning som finns tillgänglig på den portalen är korrekt. Alla kostnader för nödvändig översättning av den text som förts in i de fria textfälten i intyget ska fördelas enligt lagstiftningen i domstolens medlemsstat.

¹ Rådets direktiv 2003/8/EG av den 27 januari 2003 om förbättring av möjligheterna till rättslig prövning i gränsöverskridande tvister genom fastställande av gemensamma minimiregler för rättshjälp i sådana tvister (EGT L 26, 31.1.2003, s. 41).

- (20) Medlemsstater bör lämna praktisk hjälp till parter när de standardformulär som föreskrivs i det europeiska småmålsförfarandet ska fyllas i. De bör dessutom ge allmän information om tillämpningsområdet för det europeiska småmålsförfarandet och om vilka domstolar som är behöriga i fråga om det europeiska småmålsförfarandet. Den skyldigheten bör dock inte omfatta tillhandahållande av rättshjälp eller rättslig rådgivning i ett särskilt fall. Medlemsstaterna bör ha rätt att besluta om de lämpligaste sätten och medlen för att lämna sådan praktisk hjälp och allmän information av detta slag, och det bör överlåtas åt medlemsstaterna att besluta vilka organ som ska fullgöra dessa skyldigheter. Allmän information om tillämpningsområdet för det europeiska småmålsförfarandet och om vilka domstolar som är behöriga kan också lämnas genom hänvisningar till information som finns i broschyrer eller handböcker, på nationella webbplatser eller på den europeiska e-juridikportalen, eller genom lämpliga stödorganisationer, såsom nätverket av europeiska konsumentcentrum.
- (21) Information om domstolsavgifter och betalningssätt samt om de myndigheter eller organisationer som är behöriga att ge praktisk hjälp i medlemsstaterna bör göras tydligare och vara enkel att hitta på internet. Medlemsstaterna bör därför lämna den informationen till kommissionen som i sin tur bör se till att den offentliggörs och sprids i stor omfattning på lämpligt sätt, särskilt via den europeiska e-juridikportalen.

- (22) Det bör i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006¹ förtydligas att om en tvist omfattas av det europeiska småmålsförfarandet bör det förfarandet också kunna användas av en sökande i ett förfarande för ett europeiskt betalningsföreläggande om svaranden har bestridit det europeiska betalningsföreläggandet.
- (23) För att ytterligare förbättra möjligheterna att använda det europeiska småmålsförfarandet bör det standardiserade ansökningsformuläret inte enbart göras tillgängligt vid de domstolar som är behöriga i fråga om det europeiska småmålsförfarandet, utan också via lämpliga nationella webbplatser. Den skyldigheten kan fullgöras genom att en länk till den europeiska e-juridikportalen tillhandahålls på de relevanta nationella webbplatserna. För att svaranden ska skyddas på ett bättre sätt bör de standardformulär som föreskrivs i förordning (EG) nr 861/2007 innehålla information om konsekvenserna för svaranden om han eller hon inte bestrider fordran eller inte deltar i en muntlig förhandling som han eller hon är kallad till, särskilt vad gäller möjligheten att en dom meddelas eller verkställs mot svaranden och att svaranden kan bli skyldig att betala rättegångskostnaderna. Standardformulären bör också innehålla information om att det är möjligt att den vinnande parten inte får ersättning för sina rättegångskostnader i den mån de är onödiga eller orimligt höga i förhållande till fordrans värde.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande (EUT L 399, 30.12.2006, s. 1).

- (24) För att hålla standardformulären för europeiskt småmålsförfarande och det europeiskt betalningsföreläggande uppdaterade bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen när det gäller ändringar i bilagorna I–IV till förordning (EG) nr 861/2007 och när det gäller ändringar i bilagorna I–VII till förordning (EG) nr 1896/2006. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (25) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och EUF-fördraget, har Förenade kungariket och Irland meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (26) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (27) Förordningarna (EG) nr 861/2007 och (EG) nr 1896/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 861/2007 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ersättas med följande:

"Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på gränsöverskridande fall enligt definitionen i artikel 3, på privaträttens område i oberoende av vilket slag av domstol det gäller, där värdet av en fordran, exklusive ränta på fordran, omkostnader och utlägg, inte överstiger 5 000 EUR när ansökningsformuläret angående fordran mottas av den behöriga domstolen. Den ska i synnerhet inte tillämpas på skattefrågor, tullfrågor och förvaltningsrättsliga frågor eller statens ansvar för handlingar och underlåtenhet vid utövandet av statens myndighet (*acta jure imperii*).
2. Denna förordning ska inte tillämpas på ärenden som gäller
 - a) fysiska personers rättsliga status eller rättskapacitet,
 - b) makars förmögenhetsförhållanden eller förhållanden som enligt den lag som är tillämplig på sådana förhållanden har motsvarande verkan som äktenskap,

- c) underhållsskyldighet som har sin grund i familje-, släktskaps-, äktenskaps- eller svågerlagsförhållande,
- d) testamenten och arv, inbegripet underhållsskyldighet som har sin grund i dödsfall,
- e) konkurs, ackord och liknande förfaranden,
- f) social trygghet,
- g) skiljeförfaranden,
- h) arbetsrätt,
- i) nyttjanderätt till fast egendom, utom talan om penningfordringar, eller
- j) kränkningar av privatlivet eller personlighetsskyddet, inbegripet ärekränkning."

2. Artikel 3.2 och 3.3 ska ersättas med följande:

"2. Hemvist ska avgöras i enlighet med artiklarna 62 och 63 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012*.

3. Den relevanta tidpunkten för att avgöra om det föreligger ett gränsöverskridande fall är den dag då den behöriga domstolen mottar ansökningsformuläret.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1)."

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 andra stycket ska följande mening läggas till:

"Domstolen ska underrätta käranden om att ansökan avvisas och om huruvida beslutet att avvisa ansökan kan överklagas."

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Medlemsstaterna ska se till att det standardiserade ansökningsformuläret A finns tillgängligt vid alla domstolar där det europeiska småmålsförfarandet kan inledas och att det är åtkomligt via relevanta nationella webbplatser."

4. Artikel 5.1 ska ersättas med följande:

"1. Det europeiska småmålsförfarandet ska vara skriftligt.

1a. Domstolen ska hålla en muntlig förhandling endast om den anser att det inte är möjligt att meddela dom på grundval av de skriftliga bevisen, eller om en part begär det. Domstolen får avslå en sådan begäran, om den anser att en muntlig förhandling med hänsyn till omständigheterna i fallet inte är nödvändig för en rättvis handläggning av målet. Avslagsbeslutet ska motiveras skriftligen. Avslagsbeslutet får inte överklagas fristående från ett överklagande av själva domen."

5. Artikel 8 ska ersättas med följande:

"Artikel 8

Muntlig förhandling

1. En muntlig förhandling som anses nödvändig i enlighet med artikel 5.1a ska hållas med hjälp av lämplig teknik för distanskommunikation, såsom videokonferens eller telefonkonferens, som finns tillgänglig för domstolen, såvida det inte på grund av särskilda omständigheter i fallet vore olämpligt att använda sådan teknik med tanke på en rättvis handläggning av målet.

Om den person som ska höras har hemvist eller sin vanliga vistelseort i en annan medlemsstat än den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen, ska den personens deltagande i en muntlig förhandling via videokonferens, telefonkonferens eller annan lämplig teknik för distanskommunikation arrangeras genom användning av de förfaranden som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1206/2001*.

2. En part som kallas att vara fysiskt närvarande vid en muntlig förhandling får begära att teknik för distanskommunikation används, under förutsättning att sådan teknik finns tillgänglig för domstolen, med hänvisning till att arrangemangen för att vara fysiskt närvarande, särskilt vad gäller den partens eventuella kostnader, inte skulle vara orimligt höga i förhållande till fordran.
3. En part som kallas att delta i en muntlig förhandling med hjälp av teknik för distanskommunikation får begära att vara fysiskt närvarande vid den förhandlingen. Genom det standardiserade ansökningsformuläret A och det standardiserade svarsformuläret C som fastställs i enlighet med förfarandet i artikel 27.2 ska parterna underrättas om att täckning av en parts kostnader som uppkommit som en följd av denna parts begäran att få vara fysiskt närvarande vid den muntliga förhandlingen är avhängig av villkoren i artikel 16.
4. Domstolens beslut om en begäran enligt punkterna 2 och 3 får inte överklagas fristående från ett överklagande av själva domen.

* Rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EGT L 174, 27.6.2001, s. 1)."

6. Artikel 9 ska ersättas med följande:

"Artikel 9

Bevisupptagning

1. Domstolen ska fastställa sättet för bevisupptagning, samt omfattningen av det bevismaterial som krävs för domen, enligt bestämmelserna om tillåtande av bevisning. Den ska använda den enklaste och minst betungande metoden för bevisupptagning.
2. Domstolen får tillåta bevisupptagning via skriftliga vittnesmål, utlåtanden från sakkunniga eller uttalanden från parterna.
3. Om bevisupptagningen innebär att en person ska höras, ska det förhöret genomföras i enlighet med de villkor som anges i artikel 8.
4. Domstolen får uppta sakkunnigbevisning eller muntliga vittnesmål endast om det inte är möjligt att meddela en dom på grundval av övriga bevis."

7. Artikel 11 ska ersättas med följande:

"Artikel 11

Hjälp till parterna

1. Medlemsstaterna ska se till att parterna har möjlighet att få både praktisk hjälp med att fylla i formulären och allmän information om tillämpningsområdet för det europeiska småmålsförfarandet samt allmän information om vilka domstolar i medlemsstaten i fråga som är behöriga att döma det europeiska småmålsförfarandet. Det stödet ska tillhandahållas kostnadsfritt. Denna punkt innebär inte att medlemsstaterna är skyldiga att tillhandahålla rättshjälp eller lämna rättslig rådgivning i ett enskilt fall.
2. Medlemsstaterna ska se till att det vid alla domstolar där det europeiska småmålsförfarandet kan inledas finns information om de myndigheter eller organisationer som är behöriga att tillhandahålla hjälp i enlighet med punkt 1 och att denna information kan erhållas via relevanta nationella webbplatser."

8. Artikel 13 ska ersättas med följande:

"Artikel 13

Delgivning av handlingar och annan skriftlig kommunikation

1. De handlingar som avses i artikel 5.2 och 5.6 och domar som meddelas i enlighet med artikel 7 ska delges
 - a) per post, eller
 - b) med elektroniska medel
 - i) om dessa medel är tekniskt tillgängliga och tillåtna i enlighet med förfarandereglerna i den medlemsstat där det europeiska småmålsförfarandet genomförs och, om den part som ska delges har hemvist eller sin vanliga vistelseort i en annan medlemsstat, i enlighet med förfarandereglerna i den medlemsstaten, och
 - ii) om den part som ska delges i förväg uttryckligen har godtagit att delges handlingar på elektronisk väg eller har en rättslig skyldighet i enlighet med förfarandereglerna i den medlemsstat där den parten har hemvist eller sin vanliga vistelseort att godta detta särskilda delgivningssätt.

Delgivningen ska styrkas genom ett mottagningsbevis med angivande av datum för mottagandet.

2. All skriftlig kommunikation som inte avses i punkt 1 mellan domstolen och parterna eller andra personer som är involverade i förfarandena ska sändas med elektroniska medel och styrkas genom ett mottagningsbevis, om sådana medel är tekniskt tillgängliga och tillåtna i enlighet med förfarandereglerna i den medlemsstat där det europeiska småmålsförfarandet genomförs och förutsatt att parten eller personen på förhand har godtagit dessa kommunikationsmedel eller har en rättslig skyldighet i enlighet med förfarandereglerna i den medlemsstat där den parten eller personen har hemvist eller sin vanliga vistelseort att godta dessa kommunikationsmedel.
3. Utöver andra medel som finns tillgängliga i enlighet med medlemsstaternas processuella regler för att på förhand godta användning av elektroniska medel som krävs enligt punkterna 1 och 2, ska det vara möjligt att ge uttryck för ett sådant godtagande genom användning av det standardiserade ansökningsformuläret A och det standardiserade svarsformuläret C.
4. Om delgivning i enlighet med punkt 1 inte är möjlig, får den ske genom någon av de metoder som anges i artikel 13 eller 14 i förordning (EG) nr 1896/2006.

Om kommunikation i enlighet med punkt 2 inte är möjlig, eller på grund av särskilda omständigheter i fallet inte är lämplig, får en annan metod som är tillåten enligt rätten i den medlemsstat där det europeiska småmålsförfarandet äger rum användas."

9. Följande artikel ska införas:

"Artikel 15a

Domstolsavgifter och betalningssätt

1. De domstolsavgifter som tas ut i en medlemsstat för det europeiska småmålsförfarandet får inte vara orimligt höga och inte vara högre än de domstolsavgifter som tas ut för nationella förenklade domstolsförfaranden i den medlemsstaten.
2. Medlemsstaterna ska se till att parterna kan betala domstolsavgifter med hjälp av betalningsmedel på distans, som också gör det möjligt för parterna att genomföra betalningen från en annan medlemsstat än den medlemsstat där domstolen är belägen, genom att erbjuda minst ett av följande betalningssätt:
 - a) Banköverföring.
 - b) Betalning med kreditkort eller betalkort.
 - c) Autogirering från kärandens bankkonto."

10. Artikel 17.2 ska ersättas med följande:

- "2. Artiklarna 15a och 16 ska tillämpas på alla överklaganden."

11. Artikel 18 ska ersättas med följande:

"Artikel 18

Förnyad prövning av en dom i undantagsfall

1. En svarande som inte inställt sig inför domstol ska ha rätt att ansöka om förnyad prövning av en dom som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet vid den behöriga domstolen i den medlemsstat i vilken domen meddelades, om
 - a) svaranden inte har delgetts ansökningsformuläret eller, i förekommande fall, inte har kallats till en muntlig förhandling i tillräcklig tid och på ett lämpligt sätt för att kunna förbereda sitt svaromål eller
 - b) svaranden, utan egen förskyllan, var förhindrad att bestrida fordran på grund av force majeure eller extraordinära omständigheter,såvida inte svaranden haft möjlighet att överklaga domen men underlåtit detta.
2. Tidsfristen för att ansöka om förnyad prövning ska vara 30 dagar. Tidsfristen ska löpa från och med den dag då svaranden fick faktisk kännedom om innehållet i domen och var i stånd att agera, dock senast från och med den dag då en verkställighetsåtgärd vidtas, som medför att svaranden inte kan förfoga över hela eller delar av sin egendom. Tidsfristen får inte förlängas.

3. Om domstolen avslår ansökan om förnyad prövning enligt punkt 1 på grund av att inget av de skäl för förnyad prövning som anges i den punkten är tillämpligt, ska domen ha fortsatt rättskraft.

Om domstolen beslutar att en förnyad prövning är motiverad på en av de grunder som anges i punkt 1, ska den dom som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet upphävas. Käranden ska dock inte förlora förmånen av att ha avbrutit preskription eller av att ha iakttagit en talefrist, om ett sådant preskriptionsavbrott eller iakttagande av en talefrist är tillämpligt enligt nationell rätt."

12. Artikel 20.2 ska ersättas med följande:

- "2. På begäran av en part ska domstolen utfärda ett intyg avseende en meddelad dom i det europeiska småmålsförfarandet och därvid använda standardformulär D, som återges i bilaga IV, utan extra kostnad. Domstolen ska på begäran förse den parten med det intyget på något av unionsinstitutionernas övriga officiella språk genom att använda det flerspråkiga dynamiska standardformulär som finns tillgängligt på den europeiska e-juridikportalen. Ingenting i denna förordning ska göra domstolen skyldig att tillhandahålla en översättning och/eller translitterering av den text som införts i de fria textfälten i det intyget."

13. Artikel 21.2 b ska ersättas med följande:

"b) det intyg som avses i artikel 20.2 och, vid behov, en översättning därav till det officiella språket i verkställighetsmedlemsstaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken för domstolsförfaranden på den ort där verkställighet begärs, i enlighet med medlemsstatens lagstiftning, eller till ett annat språk som verkställighetsmedlemsstaten har uppgett att den kan godta."

14. Följande artikel ska införas:

"Artikel 21a

Språket i intyget

1. Varje medlemsstat får ange vilket eller vilka av de officiella språken vid unionens institutioner förutom sitt eget som den kan godta för det intyg som avses i artikel 20.2.
2. Översättningar av informationen om en doms sakinnehåll i det intyg som avses i artikel 20.2 ska göras av en person som är behörig att utföra översättningar i en av medlemsstaterna."

15. Följande artikel ska införas:

"Artikel 23a

Förlikning inför domstol

En förlikning som godkänns av eller ingås inför en domstol inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet och som är verkställbar i den medlemsstat där förfarandet genomfördes ska erkännas och verkställas i en annan medlemsstat på samma villkor som en dom som meddelas i det europeiska småmålsförfarandet.

Bestämmelserna i kapitel III ska i tillämpliga delar gälla inför domstol ingångna förlikningar."

16. Artikel 25 ska ersättas med följande:

"Artikel 25

Information som ska tillhandahållas av medlemsstaterna

1. Senast den ...⁺ ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om
 - a) vilka domstolar som är behöriga att döma i det europeiska småmålsförfarandet,
 - b) vilka kommunikationsmedel som godtas i det europeiska småmålsförfarandet och som finns tillgängliga för domstolarna i enlighet med artikel 4.1,

⁺ EUT: Vänligen inför datum: sex månader före den dag då denna förordning börjar tillämpas.

- c) vilka myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp i enlighet med artikel 11,
- d) vilka medel för elektronisk delgivning och kommunikation som är tekniskt tillgängliga och tillåtna enligt deras processuella regler i enlighet med artikel 13.1, 13.2 och 13.3, och vilka eventuella medel för att på förhand ge uttryck för godtagande av användning av elektroniska medel enligt kraven i artikel 13.1 och 13.2 som är tillgängliga enligt deras nationella rätt,
- e) vilka personer eller yrkesgrupper som eventuellt har en rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel i enlighet med artikel 13.1 och 13.2,
- f) vilka domstolsavgifter som tas ut i det europeiska småmålsförfarandet eller hur de beräknas, liksom vilka betalningssätt som godtas för att betala domstolsavgifter i enlighet med artikel 15a,
- g) eventuella möjligheter till överklagande enligt deras nationella processrätt, i enlighet med artikel 17, inom vilken tidsperiod ett sådant överklagande ska inlämnas och vid vilken domstol detta kan inlämnas,
- h) vilka förfaranden som tillämpas vid en ansökan om förnyad prövning i enlighet med artikel 18 och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning,
- i) vilka språk de godtar i enlighet med artikel 21a.1, och
- j) vilka myndigheter som har befogenhet vad gäller verkställighet och vilka myndigheter som har befogenhet för tillämpningen av artikel 23.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om senare ändringar av denna information.

2. Kommissionen ska ställa den information som meddelats i enlighet med punkt 1 till allmänhetens förfogande på lämpligt sätt, t.ex. genom den europeiska e-juridikportalen."

17. Artikel 26 ska ersättas med följande:

"Artikel 26

Ändring av bilagorna

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 27 med avseende på ändring av bilagorna I–IV."

18. Artikel 27 ska ersättas med följande:

"Artikel 27

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 26 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den ...⁺.

⁺ EUT: Vänligen inför datum för denna förordnings ikraftträdande.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 26 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 26 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

19. Artikel 28 ska ersättas med följande:

"Artikel 28

Översyn

1. Senast den ...⁺ ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av denna förordning, inklusive en utvärdering av huruvida
 - a) en ytterligare ökning av den gräns som avses i artikel 2.1 är lämplig för att uppnå denna förordnings mål att underlätta möjligheterna till rättslig prövning för medborgare och små- och medelstora företag i gränsöverskridande fall, och
 - b) en utvidgning av tillämpningsområdet för det europeiska småmålsförfarandet är lämplig, särskilt vad gäller lönefordringar, för att underlätta möjligheterna till rättslig prövning för anställda i gränsöverskridande arbetstvister med arbetsgivaren efter att den fulla verkan av en sådan utvidgning beaktats.

Den rapporten ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.

I detta syfte och senast den ...⁺⁺ ska medlemsstaterna förse kommissionen med information om antalet ansökningar enligt det europeiska småmålsförfarandet samt antalet ansökningar om verkställighet av domar som har meddelats i det europeiska småmålsförfarandet.

⁺ EUT: Vänligen för in datum: 5 år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas.

⁺⁺ EUT: Vänligen inför datum: 4 år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas.

2. Senast den ...⁺ ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om spridningen av information om det europeiska småmålsförfarandet i medlemsstaterna; den får utfärda rekommendationer om hur det förfarandet kan blir mer välkänt."

Artikel 2

Förordning (EG) nr 1896/2006 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 7.4 ska ersättas med följande:

"4. Sökanden får i ett tillägg till sin ansökan meddela domstolen om vilket av de förfaranden som anges i artikel 17.1 a och b som han i förekommande fall begär ska tillämpas på fordran i ett senare civilrättsligt förfarande om svaranden bestrider det europeiska betalningsföreläggandet.

I det tillägg som anges i första stycket får sökanden också upplysa domstolen om att han motsätter sig övergång till ett civilrättsligt förfarande i den mening som avses i artikel 17.1 a eller b om svaranden bestrider. Sökanden kan även göra detta senare förutsatt att det sker innan föreläggandet utfärdas."

⁺ EUT: Vänligen inför datum: 2 år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas.

2. Artikel 17 ska ersättas med följande:

"Artikel 17

Verkan av inlämnande av bestridande

1. Om ett bestridande lämnas in inom den tidsfrist som anges i artikel 16.2 ska förfarandet gå vidare vid de behöriga domstolarna i ursprungsmedlemsstaten, såvida inte sökanden uttryckligen begärt att förfarandet i så fall ska avbrytas. Förfarandet ska fortsätta i enlighet med bestämmelserna för
 - a) det europeiska småmålsförfarande som fastställs i förordning (EG) nr 861/2007, i tillämpliga fall, eller
 - b) ett lämpligt nationellt civilrättsligt förfarande.
2. Om sökanden inte har angett vilket av förfarandena i punkt 1 a och b som denne begär ska tillämpas på hans fordran i det förfarande som följer om ett bestridande lämnas in, eller om sökanden har begärt att det europeiska småmålsförfarandet som fastställs i förordning (EG) nr 861/2007 ska tillämpas på en fordran som inte omfattas av den förordningen, ska förfarandet övergå till det lämpliga nationella civilrättsliga förfarandet, såvida inte sökanden uttryckligen har begärt att en sådan övergång inte ska ske.
3. Att sökanden gjort sin fordran gällande genom det europeiska betalningsföreläggandet får inte enligt nationell rätt inverka menligt på hans ställning i ett senare civilrättsligt förfarande.

4. Övergången till ett civilrättsligt förfarande i den mening som avses i leden a och b i punkt 1 ska regleras av rätten i ursprungsmedlemsstaten.
 5. Sökanden ska informeras om huruvida svaranden har gett in ett bestridande och om eventuell övergång till ett civilrättsligt förfarande i enlighet med punkt 1."
3. Artikel 25.1 ska ersättas med följande:
- "1. Om domstolsavgifterna för civilrättsliga förfaranden i den mening som avses i artikel 17.1 a eller b i en medlemsstat i tillämpliga fall är likvärdiga med eller högre än avgifterna för förfarandet för europeiskt betalningsföreläggande får de totala domstolsavgifterna för förfarandet för europeiskt betalningsföreläggande och för det civilrättsliga förfarande som följer på ett bestridande i enlighet med artikel 17.1 inte överstiga avgifterna för dessa förfaranden utan att ha föregåtts av ett förfarande för europeiskt betalningsföreläggande i den medlemsstaten.
- Inga ytterligare domstolsavgifter får tas ut i en medlemsstat för civilrättsliga förfaranden som följer på ett bestridande i enlighet med artikel 17.1 a eller b, beroende på vad som är tillämpligt, om domstolsavgifterna för den typen av förfaranden i den medlemsstaten är lägre än avgifterna för förfarandet för europeiskt betalningsföreläggande."

4. Artikel 30 ska ersättas med följande:

"Artikel 30

Ändring av bilagorna

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 31 med avseende på ändringar av bilagorna I–VII."

5. Artikel 31 ska ersättas med följande:

"Artikel 31

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 30 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den ...⁺.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 30 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

⁺ EUT: Vänligen inför datum för denna förordnings ikraftträdande.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 30 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den ...⁺ med undantag för artikel 1.16 om ändring av artikel 25 i förordning (EG) nr 861/2007, som ska tillämpas från och med den ...⁺⁺.

⁺ EUT: Vänligen inför datum: 18 månader efter denna förordnings ikraftträdande.

⁺⁺ EUT: Vänligen inför datum: 12 månader efter denna förordnings ikraftträdande.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande